

[Christmas Møller.]

handles hurtigt, hvor man ikke kan forberede sig. Vor Stilling til det foreliggende Lovforslag er den, at i og for sig kan en Rigsdag vel aldrig se med særlig Tilfredshed paa, at den skal give sin Magt fra sig paa mange Omraader, men saaledes som Tingene nu engang foreligger, og saaledes som vi kan befrygte at de vil komme til at foreligge i den nærmeste Tid, er der intet andet at gøre end at have en Bemyndigelseslovgivning paa tilsvarende Maade, som man har eller vil faa det i praktisk talt alle andre Lande. Altsaa, et Instrument, med hvilket man kan handle hurtigt, men dog saaledes — det forstaar jeg paa Lovforslaget —, at man i Forvejen forhandler og samarbejder om, hvad der skal iværksættes. Her vil jeg gerne have Lov at sige til den højtærede Handelsminister — jeg tror ikke, det fremgik af hans Tale, og jeg tror heller ikke, at det fremgaar af Lovforslaget —, at Ministeren ved jo, at vi har et rigt Erfaringsmateriale fra den store Krigs Tid fra 1914 til 1918 at bygge paa, og jeg tror ikke, man kan bestride, at i det Samarbejde, som da fandt Sted med Erhvervene, var i overmaade mange Henseender Erhvervenes og Erhvervsorganisationernes ledende Mænd de førende i Arbejdet paa at faa de tilstrækkelige Varer til Landet og at faa handlet rigtigt.

Jeg haaber ogsaa, at det vil være Indstillingen nu, om det bliver nødvendigt, paa samme Maade at tage Erhvervene og Erhvervenes Organisationer i fuld Udstrækning med ind i Arbejdet paa at gøre det rette. Enkeltheder med Hensyn til, hvorledes man kan tænke sig at ville gribe ind, vil det selvfølgelig ikke være formaalstjenligt at drøfte ved denne Lejlighed. Der er fra en tidligere Ordførers Side nævnt Spørgsmaalet om, hvilken Prispolitik og Valutapolitik der nu vil blive ført fra Nationalbankens Side. Jeg forstod paa det ærede Medlem Hr. Knud Kristensen, at han ikke mente det formaalstjenligt ved denne Lejlighed at fremkalde nogen Debat om den Afgørelse, der er truffet herom. Jeg er fuldkommen enig med det ærede Medlem deri. Med Hensyn til Spørgsmaalet om, hvorledes Prispolitikken vil udvikle sig, hvis Tiderne langt frem skal blive onde, vil jeg bemærke, at man plejer jo at sige, at Tingene ligner hinanden. Det gør de maaske ogsaa i mange Henseender, men i visse Henseender kan de være meget forskellige. Jeg tror, at vi fra alle Sider her i dette høje Ting, naar vi staar over for at skulle træffe Afgørelse af, hvad vi nu

skal bestemme, maa være opmærksomme paa, at meget tyder paa, at de Indtægtsmuligheder, som viste sig i Løbet af forholdsvis kort Tid for mange i dette Land under den store Krig, sandsynligvis ikke foreligger i Dag eller vil komme til at foreligge. Forholdet vil maaske, uden at jeg dog skal gaa nærmere ind paa det, meget nemt kunne blive dette, at vi alle i dette Land maa bidrage med ganske anderledes Ofre, end der var Tale om i den store Krig, end vi i Dag forestiller os, for at holde Eksport og Erhvervslivet gaende, saaledes som det for Landets Neutralitets Skyld skal holdes gaende.

Vi fra vor Side mener, at der under de Forhold, som tegner sig for os, maa et Instrument til, som kan handle og handle hurtigt. Vi siger — og deri er Ministeren naturligvis enig —, at der heller ikke paa noget Omraade maa gaa Panik i os, saaledes at man træffer Bestemmelser af en for rigoristisk Art, som vil have den modsatte Virkning. Jeg skal ikke ved denne Lejlighed — jeg gaar ud fra, at der bliver nedsat Udvalg om Lovforslaget — spørge om, hvad Ministeren har tænkt sig for de nærmest kommende Tider, men kun sige til ham, at paa den Linie, som jeg her har angivet, vil Det konservative Folkeparti handle.

Jeg har saa nogle enkelte Bemærkninger at gøre om Paragraffernes Indhold. Jeg vil gerne først sige vedrørende § 7, at jeg gaar ud fra som en fuldkommen given Ting, saaledes som Forløbet var af den Forhandling, vi havde i Gaar vedrørende Lovforslaget om Udtræk af Banker og Sparekasser og lignende Pengeinstitutter, at der ikke kan være Tvivl om, at den højtærede Handelsminister vil være enig i, at vi tidsbegrænser denne Lov som lignende Love fremkaldt af Situationen. Saadan som vi er stedt i Dag, vil det være endnu mere naturligt at tidsbegrænse Lovforslaget, og det haaber jeg, at man i Udvalget kan tale sig til Rette om. Det vil jo være særdeles nemt for den højtærede Minister at medvirke hertil, saaledes som Stillingen i Rigsdagen er. Vedrørende § 6 er der fra forskellige Sider gjort Bemærkninger om dette, at man har en Strafferamme fra en Bøde paa 2 Kr. til Fængselsstraf paa Livstid. Kyndige Jurister har sagt til mig, at saadan noget kan man ikke have. Jeg gør altsaa opmærksom paa det og føjer hertil, at jeg kunde tænke mig, at Aarsagen til, at det staar paa den her angivne Maade, er den, at vi i 1914 havde en Straffelov, hvori der var strengere Straffe end Fængselsstraf, hvorimod man i den nuværende Straffelov ikke har det.